

пр. Той е написалъ: *Сборникъ отъ разни съчинения*, Цариградъ, 1860 година; *Кратка българска исторія*, Виенна, 1861 година; *Кратка българска граматика съ упражненія*, Браила, 1864 година; *Разны стихотворенія*, Браила, 1868 година; *Покръщеніе на Прѣславскый дворъ*, драма въ четири дѣйствія, съ пѣнія и осемъ зрѣлища, Букурещъ, 1868 година; *Велислава Българска Княгиня*, драма въ петъ дѣйствія, Браила, 1870 год.; *Въцаряваніето на Крума Страшній*, драма историческа въ три дѣйствія съ прологъ, Букурещъ, 1871 година; *Криворазбранната цивилизация*, смѣшна позоришна игра въ петъ дѣйствія, Букурещъ, 1871 година; *Ръководство за словесность съ примѣри за упражнение въ разни видове съчинения на ученици въ народни-тѣ ни мъжски и женски училища*, Виенна, 1874 година; *Райна Княгыня*, драма въ петъ дѣйствія, Браила, 1881 година (издание второ); *Фросина, дъщерята на царь Георгя Тертеръ старий*, драма въ петъ дѣйствія, Софія, 1883 година (издание?); *Стоянъ Войвода и Поевропейчаніе на единъ турчинъ*. Той оставилъ слѣдъ смъртта си неиздадени стихотворения и други нѣкои ръкописи.

Добрий Войниковъ е основателъ на българската драматургия.

Ето какъ самъ редактора опредѣлява цѣльта на в. „Дунавска Зора“:

„Прѣдубѣжденія-та на днешни-тѣ обстоятелства прѣдставятъ на въображеніе-то колебаемъ сѣдѣжъ върхъ участь-тѣ на Въсточни-тѣ народы, въ число-то на кои-то личи по много-численно-то си жителство и нашій народъ, като залавя най-големъ частъ отъ Балканскій полуостровъ. Всякъ родолюбивъ Българинъ може да си въобрази, каквы честиты минути могатъ ся роди отъ обстоятелства, дѣ-то ся учяква щастливо бѣдѣще за оныя народы, кои-то сѣдѣба-та си направила за прѣдмѣтъ за злощастіе-то, и кои-то въ едни благоприятны случаи ще знаѣтъ да уцѣнятъ важность-тѣ на произшествія-та и да ся възползуватъ.

„Четири горчиви вѣкове трѣбва да бѣдѣтъ доста за единъ народъ, кой-то знае че нему принадлежатъ прѣимущества и права такыва, какви-то сѣ ты начѣрталы въ Исторіѣ-тѣ негови-тѣ прѣдѣди съ проливаніе-то на истѣ-тѣ тѣжъ кръвь, коя-то